

ОСОБЛИВОСТІ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРАХ МЕДИКО-БІОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Волошин М.А., Щербаков М.С., Абросімов Ю.Ю., Грінівецька Н.В.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: проблемно-орієнтоване навчання, теоретичні дисципліни.

Специфіка та мета медичної освіти завжди були спрямовані на вирішення комплексних та глобальних проблем охорони здоров'я населення. Саме тому застосування методів та засобів проблемно-орієнтованого навчання у вигляді профільних кейсів та віртуальних пацієнтів є, на наш погляд, дуже доцільним та сприятливим для формування клінічного мислення у студентів медичних вишів. Звісно, що постановка такої проблеми потребує й різнобічного підходу до їхнього вирішення, що, в свою чергу, є неможливим без багатогранної та фундаментальної системи надання студентам медичних та загальнонаукових знань. У класичному уявленні ця система будується шляхом поступового поглиблення та вивчення нових предметів фундаментальної медицини, використовуючи знання попередніх дисциплін. Тобто, насамперед вивчається анатомія людини, що є базисною дисципліною для формування усіх наступних медичних знань, далі ці знання поглиблюються на кафедрі гістології, йде знайомство з нормальною фізіологією, потім студенти вивчають топографічну анатомію, патологічну анатомію та фізіологію, фармакологію. Наступає критичний момент налагодження зв'язків з клінікою. У цей період відбувається складання ліцензійного іспиту Крок-1 саме для того, щоб оцінити засвоєння базових фундаментальних дисциплін. Вони є невід'ємними елементами у процесі формування особистості лікаря та його клінічного мислення. Саме тому, на наш погляд, застосування кейсів для проблемно-орієнтованого навчання, використання віртуальних пацієнтів на перших курсах навчання є передчасним через незрілість та неповну сформованість вищевказаних якостей у починаючого свій шлях студента. Звичайно, приклавши зусиль, більшість студентів мають змогу досягнути окремі кейси поверхнево, вивчити етіологію та патогенез певних нозологій разом з їхнім анатомо-фізіологічним базисом. Але у цьому випадку постає риторичне питання: чи не будуть такі знання фрагментарними та не пов'язаними між собою загальною теоретичною базою?

Таким чином, ми оцінюємо введення методик проблемно-орієнтованого навчання до процесу отримання освіти у медичному виші позитивно, але пропонуємо починати його протягом не перших трьох курсів, а після складання ліцензійного іспиту Крок-1.